

10 Αυγούστου: Μνήμη του Αγίου Λαυρεντίου του αρχidiaκόνου

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Ιερομάρτυρος Ξύστου (ή Σίξτου) του Β΄, πάπα Ρώμης, του εξ Αθηνών, και των Μαρτύρων Λαυρεντίου αρχidiaκόνου και Ιππολύτου, που μαρτύρησαν κατά το διωγμό το έτος 253 μ.Χ.

Ο Ιερομάρτυρας Ξύστος, πάπας Ρώμης, ομολόγησε με Ορθόδοξο φρόνημα πρώτος την πίστη του στον Μεταμορφωθέντα εις το Όρος Θαβώρ Σωτήρα Χριστό, με αποτέλεσμα να θανατωθεί με αποκεφαλισμό.

Ο Άγιος Λαυρέντιος ο αρχidiaκόνος ήταν από τους πιο γνωστούς και συνετούς κληρικούς της ρωμαϊκής Εκκλησίας, και για το λόγο αυτό του εμπιστεύθηκαν τη

διαχείριση της περιουσίας της και των εκκλησιαστικών εισφορών. Όταν τον συνέλαβαν, τού ζητήθηκε να παραδώσει τούς θησαυρούς της Εκκλησίας.

Ο Μάρτυρας Λαυρέντιος τότε, έχοντας υπόψη ότι η Εκκλησία είναι ταμειούχος της χάρης του Αγίου Πνεύματος που σώζει τον άνθρωπο και δεν μπορεί να συγκριθεί με κανένα υλικό θησαυρό, παρουσίασε τους φτωχούς, τα ορφανά και όσους είχαν ανάγκη από τη συνδρομή της Εκκλησίας και τους είπε ότι αυτοί ήσαν οι θησαυροί της, οι οποίοι, σύμφωνα με τους λόγους του Χριστού, «ούτε σκόρος, ούτε σαπίλα και σκουριά αφανίζουν αυτούς τους θησαυρούς, ούτε κλέφτες μπορούν να τρυπήσουν τους τοίχους αυτών των θησαυροφυλακίων, για να κλέψουν το πολύτιμο περιεχόμενό τους». Για αυτό το τόλμημα και τη θαρραλέα στάση του, οι ειδωλολάτρες τον βασάνισαν έως θανάτου. Ο ίδιος ομολογούσε, κατά τη διάρκεια του μαρτυρίου, ότι «ουδείς με χωρίσει της αγάπης του Χριστού».

Με το μαρτύριό του ο Αρχιδιάκονος Λαυρέντιος έγινε «αθλητών στερέωμα». Το ιερό του λείψανο παρέλαβε ο Άγιος Ιππόλυτος. Μόλις όμως μαθεύτηκε αυτή του η πράξη, ο ηγεμόνας διέταξε το βασανισμό του. Έτσι, μαρτύρησε για την αγάπη του Σωτήρα Χριστού και ο Άγιος Ιππόλυτος. Μέσα από το βίο και το μαρτύριο των Αγίων επιβεβαιώνεται ο λόγος του Απ. Παύλου, ότι οι χριστιανοί είναι «Θεού συνεργοί», «Θεού γεώργιον», «Θεού οικοδομή».

Κυριολεκτικά οι πιστοί είναι το «φως» και το «αλάτι» μέσα στον κόσμο. Καλούνται να εκπέμπουν με τη ζωή τους θαβώριο φως και με την αγωνιστικότητά τους να είναι το αλάτι εναντίον της σήψης και της συσκότισης της κοινωνίας.

Υπενθυμίζουμε ότι, πορευόμενοι με νηστεία, για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, τα απογεύματα τελείται στην Εκκλησία εναλλάξ ο Μικρός και ο Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας στην Υπεραγία Θεοτόκο.

«Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθημανή τω χωρίω, κηδεύσατε μου το σώμα, και συ, Υιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου